

OBSAH

PŘEDMLUVA	7
HLAVA 1. OBSAHOVÝ PŘEHLED KURZU	9
1.1. NÁSLEDKY NEVĚDOMOSTI V OBLASTI SOCIOLOGIE: V ŽIVOTĚ JEDINCE I SPOLEČNOSTI	9
1.2. PŘEDMĚTNÁ OBLAST SOCIOLOGIE A JEJÍ OBORY	12
1.3. METROLOGICKÁ PRŮKAZNOST VĚDY A METROLOGICKÁ NEPRŮKAZNOST PSEUDOVĚDECKÝCH TEORIÍ	14
1.4. SUBJEKTIVISMUS SOCIOLOGICKÉHO VÝZKUMNÍKA JAKO ZDROJ ZNALOSTÍ I CHYB	22
1.5. SVOBODA VÝZKUMŮ V OBLASTI SOCIOLOGIE A LIMITY PRO ŠÍŘENÍ INFORMACÍ SOCIOLOGICKÉHO CHARAKTERU	26
1.6. APLIKOVANÝ CHARAKTER SOCIOLOGIE A DVA VZÁJEMNĚ SE VYLUČUJÍCÍ ÚKOLY, KTERÉ MŮŽE ŘEŠIT	27
1.7. VZÁJEMNÉ SOUVISLOSTI: PSYCHOLOGIE JEDINCE A SPOLEČNOST, NÁBOŽENSTVÍ A ATEISMUS V ŽIVOTĚ SPOLEČNOSTI, TEORIE A PRAXE POZNÁNÍ, PRINCIP „PRAXE JE KRITÉRIEM PRAVDY“, DOSTATEČNĚ VŠEOBECNÁ TEORIE ŘÍZENÍ, PROKLAMACE A PRAXE SAMOŘÍZENÍ SPOLEČNOSTI A ORGANIZACE ŘÍZENÍ KOLEKTIVŮ	30
HLAVA 2. VNÍMÁNÍ A CHÁPÁNÍ SVĚTA: TYPY	37
2.1. CO SE DOZVÍME Z VÝRAZU „GLOKAJA KUZDRA“ AKADEMIKA L. V. ŠČERBY	37
<i>Hlavní úkol při studiu kurzu „Základy sociologie“</i>	<i>45</i>
2.2. TYPY VNÍMÁNÍ A CHÁPÁNÍ SVĚTA	45
2.3. FUNKČNÍ ÚČEL VNÍMÁNÍ A CHÁPÁNÍ SVĚTA V PSYCHICE JEDINCE A OTÁZKA EFEKTIVITY RŮZNÝCH TYPŮ VNÍMÁNÍ A CHÁPÁNÍ SVĚTA	49
2.4. FUNKČNOST VNÍMÁNÍ A CHÁPÁNÍ SVĚTA RŮZNÝCH TYPŮ	50
HLAVA 3. MEZNÍ ZOBECNĚNÍ = PRVOTNÍ ROZLIŠENÍ: TO JSOU ZÁKLADY CHÁPÁNÍ SVĚTA	53
3.1. SVĚTONÁZOROVÉ ROZDĚLENÍ SPOLEČNOSTI	53
3.2. MEZNÍ ZOBECNĚNÍ = PRVOTNÍ ROZLIŠENÍ	59
3.3. JÁ-CENTRISMUS: HMOTA, DUCH, PROSTOR, ČAS	59
3.4. NEMĚNNOST MEZNÍCH ZOBECNĚNÍ JÁ-CENTRISMU V HISTORII, JEHO NEŘESTI A NÁSLEDKY	64
3.5. JÁ-CENTRISMUS A JEHO PŘEDPOKLADY K ATEISMU A NÁBOŽENSKOSTI	67
3.6. PŘÍKLAD ESOTERICKÉ ALTERNATIVY JÁ-CENTRISMU	69
3.7. VNÍMÁNÍ SVĚTA TROJEDINOSTI MATÉRIE-INFORMACE-MÍRY	71
3.8. JEŠTĚ NĚKTERÉ ILUSTRACE TROJEDINOSTI MATÉRIE-INFORMACE-MÍRY	81
3.9. PŘECHOD OD JÁ-CENTRISMU KE VNÍMÁNÍ SVĚTA V TROJEDINOSTI MATÉRIE-INFORMACE-MÍRY	82
HLAVA 4. STRUKTURA OSOBNOSTNÍ PSYCHIKY A VYTVÁŘENÍ KOLEKTIVNÍ PSYCHIKY	92
4.1. HLAVNÍ ÚKOL PSYCHOLOGIE JAKO SPOLEČENSKY PROSPĚŠNÉ APLIKOVANÉ VĚDY	92
4.2. NÁMITKY VŮČI HISTORICKY VZNIKLÝM TRADICÍM PSYCHOLOGIE	92
4.3. DVOUÚROVŇOVÝ MODEL PSYCHIKY: VĚDOMÍ A NEVĚDOMÍ A REŽIMY JEJICH VZÁJEMNÉ SOUČINNOSTI	95
4.4. MRAVNOST	100
4.5. EMOCE A EMOCIONÁLNĚ-SMYSLOVÉ NALADĚNÍ	102
4.6. PROCESNĚ-OBRAZOVÉ A DISKRÉTNĚ-LOGICKÉ MYŠLENÍ	103
4.7. TYPY STRUKTURY PSYCHIKY	107
4.8. VYTVÁŘENÍ KOLEKTIVNÍ PSYCHIKY (EGREGORŮ) A VZÁJEMNÁ INTERAKCE JEDINCE A EGREGORŮ	117
HLAVA 5. TEORIE A PRAXE POZNÁNÍ JAKO ZÁKLAD TVOŘIVOSTI	125

5.1. VÝCHOZÍ OTÁZKA PSYCHOLOGIE JAKO VĚDY	125
5.2. ROZLIŠENÍ JAKO SCHOPNOST	127
5.3. NÁVAZNÉ ETAPY ZPRACOVÁVÁNÍ PRVOTNÍCH INFORMACÍ V PSYCHICE JEDINCE	132
5.4. RŮZNÁ SCHÉMATA ZPRACOVÁVÁNÍ INFORMACÍ V PROCESU INTERAKCE JEDINCE S ŽIVOTNÍMI OKOLNOSTMI	136
5.5. OTÁZKA METODOLOGIE POZNÁNÍ A TVOŘIVOSTI A PRINCIP „PRAXE JE KRITÉRIEM PRAVDY“	140
5.6. OSOBNOSTNÍ KULTURA DIALEKTICKÉHO POZNÁNÍ	145
5.7. HYPOTÉZA O EXISTENCI BOHA A ŽIVOTNÍ PRAXE: VÍRA JAKO SLOŽKA VNÍMÁNÍ A CHÁPÁNÍ SVĚTA, MRAVNĚ- ETICKÁ PODMÍNĚNOST VÝSLEDKŮ POZNÁVACÍ A TVŮRČÍ ČINNOSTI	150
5.8. JEŠTĚ JEDEN ASPEKT FUNGOVÁNÍ PRINCIPU „PRAXE JE KRITÉRIEM PRAVDY“: «PODLE VAŠÍ VÍRY SE VÁM STAŇ.»	157
5.9. NEJDOKONALEJŠÍ EMOCIONÁLNĚ-VÝZNAMOVÉ NALADĚNÍ	161
5.10. OSVOJENÍ METODY DIALEKTICKÉHO POZNÁNÍ A TANDEMŮVÝ PRINCIP ČINNOSTI.....	162
5.11. OSVOBOZENÍ PROCESU DIALEKTICKÉHO POZNÁNÍ OD FORMULACÍ „ZÁKONŮ DIALEKTIKY“	168
5.12. SHRNUTÍ HLAVY 5	169
5.13. DOSLOV K HLAVĚ 5: „PLURALISMUS NÁZORŮ“ JAKO PROJEV POZNÁVACÍ A TVŮRČÍ NESCHOPNOSTI	170
HLAVA 6. DOSTATEČNĚ VŠEOBECNÁ TEORIE ŘÍZENÍ (VE ZKRÁCENÉ PODOBĚ).....	175
6.1. ŘÍZENÍ JAKO TAKOVÉ A DOSTATEČNĚ VŠEOBECNÁ TEORIE ŘÍZENÍ.....	175
6.2. ÚKOLY TEORIE ŘÍZENÍ.....	178
6.3. PLNÁ FUNKCE ŘÍZENÍ	178
6.4. STABILITA VE SMYSLU PŘEDVÍDATELNOSTI.....	181
6.5. VEKTORY: CÍLŮ, STAVU, CHYBY ŘÍZENÍ A JEJICH POMĚR	186
6.6. KVALITA ŘÍZENÍ A OPTIMÁLNOST	190
6.7. UZAVŘENÉ SYSTÉMY A SCHÉMATA ŘÍZENÍ.....	191
6.8. ZPŮSOBY ŘÍZENÍ: STRUKTURNÍ, V SUPERSYSTÉMECH — BEZSTRUKTURNÍ A NA ZÁKLADĚ VIRTUÁLNÍCH STRUKTUR	198
6.9. VYROVNÁVACÍ REŽIMY A MANÉVRY	202
6.10. KRÁTCE O TEORIÍCH PODOBNOSTI.....	204
6.11. INFORMAČNĚ-ALGORITMICKÁ BEZPEČNOST — STABILITA ŘÍZENÍ POD VLIVEM CÍLEVĚDOMĚ VYTVÁŘENÉHO RUŠENÍ	207
6.12. O SUPERSYSTÉMECH A PROCESECH V NICH PROBÍHAJÍCÍCH	209
6.13. METODA DYNAMICKÉHO PROGRAMOVÁNÍ: METODA JAKO TAKOVÁ, JEJÍ SYMBOLISMUS A ÚVOD DO PRAXE ŘÍZENÍ	218
6.14. SHRNUTÍ HLAVY 6	228
HLAVA 7. ŘÍZENÍ PROJEKTŮ, APARÁT SÍŤOVÉHO PLÁNOVÁNÍ A NĚKTERÉ DALŠÍ OTÁZKY.....	230
7.1. UMĚNÍ ŘÍDIT KOLEKTIVNÍ ČINNOST	230
7.2. VYJÁDŘENÍ PROJEKTU FORMOU SÍŤOVÉHO MODELU A APARÁTU SÍŤOVÉHO PLÁNOVÁNÍ.....	232
7.3. ZAJIŠTĚNÍ METROLOGICKÉ PRŮKAZNOSTI ŘÍZENÍ NA ZÁKLADĚ SÍŤOVÝCH MODELŮ	235
7.4. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA PODNIKU JAKO PROSTŘEDEK ŘÍZENÍ.....	237
7.5. PROFILOVÝ SÍŤOVÝ MODEL PODNIKU	239
7.6. UMĚNÍ ŘÍZENÍ, PLNÁ FUNKCE ŘÍZENÍ, PROFILOVÝ SÍŤOVÝ MODEL, VYTVÁŘENÍ ORGANIZAČNÍCH STRUKTUR „OD NULY“ A DIAGNOSTIKA TĚCH STÁVAJÍCÍCH	241
7.7. VYUŽITÍ SÍŤOVÝCH MODELŮ PŘI ŘEŠENÍ ÚKOLŮ OPTIMALIZACE ORGANIZACE ČINNOSTI	245
7.8. SPOLEČENSKÉ POTŘEBY A REÁLNÁ PRAXE ŘÍZENÍ	246
7.9. PSYCHOLOGICKÉ ZÁKLADY VNIKnutí DO ŘÍZENÍ	252